

WAN TAMARA DE!

Wan
TAMARA
De!

© 2021 Ruth Sinkeler
Een uitgave van RULOU PUBLISHING

Eerste druk: November 2021

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de auteur en uitgever.

Boekconcept: Ruth Sinkeler
Redactie: Jeroen Cornelisse, Marco Ligtfoot & Ruth Sinkeler
Fotografie: Jennifer Wong Swie San
Boekontwerp: Sarah Jane Misiekaba
Powered by Alembo
www.ruthsinkeler.com
Print by SuriPrint, Paramaribo Suriname

ISBN: 978-90-822190-7-4

INHOUD

Voorwoord—	9
Ruth Louise Sinkeler—	13
Albert Egbert Jubithana—	21
Farousha Inessa Rellum—	31
Rajiv Yudistira Furlen Hieralal—	37
Elaine Cooman—	41
Jerrold Dennis Renfurm—	47
Natalie Goedschalk-Heerenveen—	51
Tariq Steve Dilrosum Sadiek—	55
Kimberly Schreuders—	61
Raoul Damenso Abisoïna—	65
Charlene Tjon-Sien-Kie—	73
Marvin Quincy Halden—	79
Gloria Astrid Wong Swie San—	83
Ashween Achaibersing—	89
Leanda Zeldenrust—	93
Brian Imambaks—	99
Euridice Richel Irving—	105
Bronto Salam Sinio Somohardjo—	109
Ayfara Sheila Herbonnet—	113
Josafat Obed Kanape—	119
Anuskha Varsha Sonai—	125
Romano Rajinder Morsen—	129

Anne-Rita Wijdh—	135
Willem van der Jagt—	141
Rishma Nimi Kuldipsingh—	147
Lindsay Mac Donald—	155
Anvit Pravesh Ramlakhan—	163
Carole-Ann Partoredjo-Feurich—	167
Laurindo Kloof—	171
Elleson Fraenk—	175
Albert Ramdin—	179
Consuelo-Andrea Denz—	185
Javier Asin—	189
Irene Spangenthal—	195
Meredith Joeroeja—	201
Winston Lieveld—	205
Whitney Kimberly de Rijp—	209
Ruiz Kartoredjo—	215
Malasihna (Seema) Smith—	219
Riad Nurmohamed—	225
Thersa Chablani - Wong Swie San—	235
Ronny Pinas—	241
Omayra Bouterse—	245
Djina Bergraaf-Sanchit—	251
Varsha Ramratan—	255
Hein Montpellier—	259
Karina Jap a Joe—	263
Dave Powl Ameerali—	269
Querida Neslo – Lie Kwie Sjoë—	273
Rio Sirano Zalman—	277
Dankwoord—	281

"Think global and act local"

VOORWOORD

Beste lezer,

Een boek door senior professionals voor young professionals. “Fantastisch” dacht ik, toen Ruth Sinkeler mij dit voorlegde. Ik werd gelijk enthousiast. Zichtbaarheid van professionals met hun verhaal over hun carrière, de keuzes, de uitdagingen en adviezen voor young professionals. Onze diversiteit aan professionals in Suriname zie ik als een kans. De effort die zij doen om bij te dragen aan alle positieve ontwikkelingen in ons land, is iets waar we trots op mogen zijn. Werken, ondernemen, leren van ervaringen, het zijn onderwerpen die we delen en samen zijn we in staat geweest dit boek tot stand te brengen. Wat een mooi resultaat!

Vanuit Alembo hebben we ervoor gekozen om dit initiatief van harte te ondersteunen. In onze visie ontwikkelen young professionals zich in het systeem dat wij samen hebben opgebouwd, met alle sociale, maatschappelijke en economische uitdagingen en kansen. Zij profileren zich eigentijds, digismart, ondernemend, open minded en houden verschillende ballen zoals werken, sociale contacten met familie en vrienden, studie, sport, elke dag weer omhoog. Een groot deel van deze groep zal het anders doen dan wij senior professionals en dat is goed, het geeft nieuwe perspectieven. Met hun talenten en door hun dromen te realiseren zullen zij Suriname verder ontwikkelen naar een volgende fase en met een vernieuwd en gemoderniseerd systeem.

Over mij

Samengevat is mijn achtergrond dat ik op mijn 18e mijn kinderdroom vervulde en verpleegkundige werd. Ik heb altijd van ziekenhuizen gehouden, de dynamiek, de zorg, de actie. Met de speld op zak besloot ik dat het tijd was voor een nieuw avontuur. Zes maanden reizen met vrijwel geen plan en wat gespaarde centjes heb ik landen als China, Vietnam, Indonesië gezien. Terug in Nederland werd ik gevraagd voor een commerciële HR-baan. Een manager geloofde in mijn talenten en ik in haar. Op de vraag wat ik nu het liefste deed was dat toch wel werken, ik vond organisaties mateloos interessant. In de avonden heb ik de HBO-studie Personeel & Arbeid gestudeerd en afgerond. Drukke jaren en dat verdiende, vond ik, daarna een vakantie in Suriname. Daar zag ik mijn kans om in 2003 onafhankelijk en zelfstandig te gaan wonen en werken in Paramaribo.

Passie

Dit was de eerste jaren een leven volledig uit mijn comfortzone. Zoals we weleens zeggen, regelmatig rijst met zout eten. Ik ontdekte dat ik het leuk vind om creatief te zijn en met weinig middelen en soms tomeloze energie toch doelen te bereiken. Na ongeveer tien jaar HR-functies te hebben vervuld, heb ik in Suriname de switch gemaakt naar operationeel management. Mijn passie is het bijdragen aan verbetering door vernieuwing en innovatie in het werken. Sinds 2013 kan ik met veel plezier en voldoening daaraan bijdragen. Inmiddels, vanuit mijn functie als Operationeel Directeur bij Alembo NV, ben ik nauw betrokken bij de ontwikkeling van een grote groep (young) professionals.

Kansen voor young professionals

De kansen voor young professionals in Suriname zowel praktisch als theoretisch geschoold, zie ik met name in ondernemerschap. Intrapreneurship (in een organisatie) en of entrepreneurship (eigen business) en dit samen organiseren in producten en diensten in allerlei branches die we lokaal goed kunnen inzetten. Aan ons allen de taak om dit te faciliteren in scholing zoals competentiegericht onderwijs, horeca, door bijvoorbeeld events te organiseren, financiële instellingen

door microkredieten te verstrekken, ICT door zowel veilig als goed internet aan te bieden en wonen door kleine woonfaciliteiten neer te zetten die simpel te onderhouden zijn. Onze natuur is enorm belangrijk voor ons die hier wonen en een aantrekkingskracht voor velen die dat niet meer om zich heen hebben. Mijn advies: Think global and act local!

Dank aan Ruth voor je enorme effort om dit boek tot stand te laten komen en de eer die je mij hebt gegeven om het voorwoord te schrijven. Ik wens de lezer interessante eye openers en inspiratie toe!

Eline Verhek
Operationeel Directeur Alembo

***“Wan Tamara De!
Ook in ons mooie Suriname”***

RUTH LOUISE SINKELER (49)

Trainer, Consultant, Coach, Spreker en Schrijver. Managing Director van CLIP Training & Consultancy met als onderdelen Easy Transcript Suriname en Dya Dya Uma Global Online Community

Ik ben geboren op 5 juni 1972 in het Militair Hospitaal in Paramaribo, Suriname. Bij mijn geboorte heette ik Ruth Louise Soudain (de naam van mijn moeder). Na 3 maanden werd ik erkend door mijn biologische vader Ronald Hooghart en heette ik dus Ruth Louise Hooghart. Mijn ouders gingen uit elkaar toen ik anderhalf was en mijn moeder nam mij mee naar Nederland in januari 1974. Enige tijd later ontmoette ze daar een nieuwe liefde, Hans Sinkeler genaamd. Hij heeft mij opgevoed als zijn eigen kind en vanaf mijn zevende, na hun huwelijk, ben ik deels geadopteerd en heet ik dus Ruth Louise Sinkeler. Mijn ouders zijn nog steeds getrouwd. Het contact met mijn biologische vader is inmiddels al jaren geheel hersteld.

Turbulent

Ik ben in mijn vroege jeugd heen en weer gesleept -zo noem ik het zelf- van Suriname naar Nederland, naar Saudi-Arabië (op mijn zesde voor een periode van negen maanden), terug naar Nederland en twee maanden later naar Suriname en in 1984 weer terug naar Nederland. Het was een ietwat turbulente en tegelijkertijd leuke jeugd in alle landen.

Op mijn twintigste ging ik studeren in Amsterdam en daar verhuisde ik ook naartoe vanuit Gorinchem, het stadje waar mijn ouders in Nederland nog steeds wonen.

Mijn lagere schooltijd ben ik begonnen op de kleuterschool in Nederland. Van daaruit de eerste klas gestart in Saudi-Arabië op de school in het Nederlandse kamp. In de zomervakantie

kwamen wij en gingen wij direct weer dus mijn tweede leerjaar ben ik gestart op de katholieke St Agnes school in Paramaribo. Halverwege de zesde klas verhuisden we terug naar Nederland en heb ik mijn lagere schoolperiode afgemaakt op de JP Waaleschool in Gorinchem. Mijn lagere schooltijd heb ik dus in drie landen op drie basisscholen doorgebracht.

Na de lagere school bezocht ik het RSG Wijdschild in Gorinchem waar ik het VWO heb afgerond. Een ontzettend fijne school met leuke leraren, activiteiten en medeleerlingen met wie ik nog met enkele bevriend ben ook nu nog, nu ik op 8000 km afstand woon.

Ik ben in Amsterdam opgeleid tot paramedicus; Oefentherapeut Mensendieck. Op mijn 25e verjaardag op 5 juni 1997 ontving ik mijn diploma. Na het HBO heb ik nog twee post HBO-opleidingen gedaan. Bedrijfsoefentherapie en Psychosomatiek. En nog vele trainingen en cursussen op het gebied van coaching, training, leiderschap.

Dit beroep heb ik uitgeoefend tot en met 2007. Tijdens het behandelen van mijn patiënten in mijn praktijk kwam ik erachter dat ik betere resultaten behaalde wanneer ik de fysieke oefeningen combineerde met gesprekken. En zo ben ik mij gaan verdiepen in psychosomatiek en coaching.

Coaching

Dit heeft er uiteindelijk toe geleid dat ik per 2008 fulltime als coach, trainer en consultant werk. Op dit moment ben ik directeur/eigenaar van CLIP training & Consultancy NV in Suriname waar ik sinds 2015 weer permanent woonachtig ben na totaal 32 jaar van mijn leven in Nederland gewoond te hebben.

Bij CLIP Training & Consultancy NV houden we ons bezig met leiderschap training, coaching, consultancy op het gebied van management, ondernemerschap, communicatie. We organiseren teambuildings, trainingen, retreats en ontwikkelen concepten voor financiële en sociale empowerment van vrouwen & young professionals. Ook nemen we bij alles

wat we doen Suriname als land mee in onze projecten en initiatieven.

Kansen creëren

Het initiatief voor dit boek komt uit bovenstaande passies voort. Ik vind het belangrijk om kansen te creëren voor mensen in het algemeen en zeker voor de mensen in Suriname. Want ondanks dat we als land en gemeenschap veel uitdagingen kennen, is Suriname een geweldig land met veel kansen. Als je ze maar wilt zien en durft te pakken.

Door dit inspiratieboek voor young professionals van Suriname wil ik meer perspectief bieden op wat er mogelijk is in ons land en worden de netwerken van zowel de professionals in het boek als de young professionals en anderen die het boek lezen vergroot, wat wederom kansen biedt en deuren opent op zakelijk gebied.

Ook geeft het boek met alle verhalen van de senior professionals erin, zeker aan mensen die Suriname niet of nauwelijks kennen, flink wat eyeopeners en een beeld van de geweldige mensen en hun drive in alles wat ze doen vanuit liefde voor ons land.

Droombanen en passie

Zolang ik mij kan heugen wilde ik dokter worden. Gynaecoloog om specifieker te zijn. Mijn vakkenpakket was hier op het VWO ook op afgestemd. Tot en met de vierde klas. Toen bleek dat natuurkunde toch echt niet mijn vriend was en ik die droom dus helaas moest laten varen. Op zoek naar een alternatief kwam ik uit op verloskunde. Helaas ben ik daar twee keer uitgeloot. Een andere studie die mijn drie liefdes: mensen, Amsterdam en medisch combineerde was Oefentherapie Mensendieck. En dat ben ik dus gaan studeren.

Tien jaar lang is dat mijn droombaan geweest, tot ik erachter kwam dat ik geld kon verdienen door te praten met mensen. En dus werd dat mijn droombaan.

Praten met en tegen mensen en samen met hen werken aan

hun gedragsverandering, nieuwe inzichten bieden, oplossingen aandragen en het met elkaar voor elkaar krijgen, concepten bedenken en deze in de markt zetten en uitbreiden, dat is wat ik nu doe. Ik heb niet het gevoel dat ik werk, ik verdien mijn geld met dingen doen waar ik goed in ben en blij van word en tegelijkertijd anderen stimuleer om ook te gaan leven vanuit waar zij voldoening uit halen. Ik leef echt volledig mijn passie en purpose in mijn geboorteland, waar ik het na zes jaar nog steeds prima naar mijn zin heb.

Doorgaan

Mijn carrière is een beetje warrig verlopen. Hoge pieken, diepe dalen en ook enkele kabbelende periodes. Daags na het behalen van mijn diploma ging ik direct aan de slag als freelance Mensendieck therapeut op mijn oude stageplek. Vanaf dien ben ik nooit zonder werk geweest. In 2000 kocht ik mijn eerste praktijk in Almere. Deze verkocht ik in 2003 en startte toen vanaf nul een hele nieuwe praktijk in Amsterdam. Deze verkocht ik in 2007 waarna ik doorging met mijn re-integratie coaching en training bedrijf. Re-integratie doe ik nu niet meer maar het coaching en training gedeelte is, uitgebreid met consultancy en conceptontwikkeling, gebleven en mee verhuisd naar Suriname.

In 2022 ben ik 25 jaar ondernemer. Ik ben nooit in loondienst geweest en zou echt niet anders willen/kunnen. Ik ben vele obstakels tegengekomen. Financiële, mentale, fysieke. Ik kreeg een kleine hersenbloeding in augustus 1997 twee maanden na mijn afstuderen. Daar heb ik heel veel fysiek ongemak van gehad. En soms nog steeds. Toch heeft bijvoorbeeld dat mij ook nooit tegengehouden om door te gaan. Ik stond toen aan het prille begin van mijn carrière. Opgeven was dus voor mij geen optie.

Zware periode

Ik ben gezegend met een sterk karakter. Uit elke dip ben ik weer gekomen. Soms alleen en soms met hulp van bijvoorbeeld een psycholoog en zeker ook door vrienden.

Ik had vroeger een overtuiging: "Alles wat ik wil krijg ik". Die overtuiging was heel sterk en hielp mij door veel dingen heen. Helaas heb ik ook periodes gehad waarbij de dip langer duurde en zwaarder was en ik die overtuiging echt kwijt was tijdelijk. Zware burnouts bijvoorbeeld. Het zou echt te veel tekst vergen om daar alle details over te vertellen.

Door de tijd te nemen om weer met mijzelf te connecten kwam die overtuiging elke keer weer terug. Mijn boek *Sexy Leiderschap* heb ik geschreven komende vanuit een zware periode waarin ik de stappen die ik in het boek beschrijf zelf heb doorlopen om mijzelf er bovenop te helpen. Ik zal je zeggen: de methode werkt! Ondernemen komt namelijk met uitdagingen en daar moet je tegen kunnen. Ik "overleef" het al bijna 25 jaar als ondernemer. En durf nu echt wel te zeggen dat ik de grootste uitdagingen wel heb gehad en dat ik door het inzetten van mijn kennis, kunde en creativiteit alles aan kan.

Dankbaar

Ik heb diverse vrienden en familieleden die mij op cruciale momenten hebben geholpen om verder te komen met mijn business en activiteiten die ik ondernam. Ik ben hen allen dankbaar, iemand specifiek noemen zou daarom niet passend zijn.

Verhuizen naar Suriname is voor mij ook wel een belangrijke stap geweest om weer helemaal tot mezelf te komen en weer in mijn kracht te komen staan. Vooral onze natuur en de zon zijn helend voor mij.

Ambities

Op dit moment ben ik bezig om CLIP Training & Consultancy NV uit te bouwen tot een groter bedrijf dan ik had bedacht. Eigenlijk kwam ik naar Suriname om op mijn vijftigste te gaan rentenieren, haha! Het land geeft mij echter zoveel energie dat ik met steeds mooiere plannen kom die het leven van velen in Suriname en het land zelf beter kunnen en zullen maken. Dus ik werk nog maar even door. Suriname biedt kansen, zie ze en pak ze. We zijn een land in ontwikkeling dus er zijn allerlei initiatieven nodig en mogelijk.

Mijn beste tips

Geloof in je eigen kunnen en kracht. We zijn sterke mensen. Weet waar je goed in bent en maak dat sterker. Weet waar je minder goed in bent en roep daar hulp voor in. Je hoeft echt niet alles alleen te kunnen.

Samen kom je verder dan alleen. Dus zoek samenwerking met gelijkgestemden en kom samen verder. Vul elkaar aan zodat een ieder groeit.

Geloof dat "Wan Tamara De". Ook in ons mooie Suriname.

“Blijf je toeschouwer in het leven of ben je deelnemer?”

ALBERT EGBERT JUBITHANA (46)

Minister van Transport, Communicatie en Toerisme in Suriname

Ik kom uit een gezin van zeven en ben opgegroeid in twee dorpen. Eerst Casipora, daar heb ik in een open kamp geleefd en gewoond. Je hebt een dak boven je hoofd en natuurlijk lekker gerieflijk met een kampvuur en je slaapt op een gaba. Een gaba is net een stapelbed, keurig van hout en met een matras erin.

Natuur

Mijn oudere broer was eerder bij onze grootouders van mijn moederskant op Bernharddorp en toen ik naar school ging op vierjarige leeftijd zijn mijn ouders met ons verhuisd naar Bernharddorp. Op Bernharddorp ben ik dus verder opgegroeid en tot nu toe woon ik daar.

Ik hou van de natuur, nog steeds. Alle vrije tijd die ik kan besteden, ben ik liefst in de natuur. De natuur is zuiver. Ik ben een natuurmens. Daar voel ik me thuis.

Zingen, rennen en discipline

Mijn schooltijd is op een gelukkige manier verlopen. Ik ben er trots op. Ik zat op de St. Bernardusschool op Bernharddorp. Ik was één van de best geslaagden toen van de St Bernardusschool. Mijn favoriete leerkracht zijn naam wil ik graag noemen: mijnheer Ardi Setropawiro; hij is kunstenaar trouwens. Deze goede leerkracht heeft tijd noch moeite bespaard -want hij woont of hij woonde helemaal Weg naar Zee- om ons nog op de zaterdag bijlessen te komen verzorgen.

Ik ben vervolgens naar de St Paulusschool gegaan. Daar heb

ik in vier jaren het MULO afgerond. Het was een jongensschool toen, nu is het een gemengde school. We kregen daar op school een vrij strenge opvoeding en zeker zes keer in een jaar gingen we naar de kerk. Bij de opening van het schooljaar, met Kerst, dan met Pasen weer en met de vakantie en afsluiting schooljaar. Met al die jongens moesten we toen gaan oefenen met het zingen in de kerk. Ik heb een lied dat ik nooit vergeet en soms zing ik het gewoon uit volle borst. Dat is een paaslied: "Met de boom des levens".

Het was een heel leuke periode maar wel heel streng. Ik ben erg trots dat ik die periode daar heb mogen doorbrengen. Het heeft mij gevormd; niet laat komen en op tijd binnen zijn. Om half 8 ging de poort dicht en dan stond de directeur, Telting, te kijken. En voor de weinige keren dat ik laat was, had hij altijd begrip want hij wist dat ik van ver, helemaal van Bernharddorp kwam.

Na school moest ik rennen, echt rennen om de bus naar huis te halen. Oud-klasgenoten die me nog kennen, hebben dat beeld nog voor zich want ik kon nooit samen met ze lopen op de maandag, dinsdag en donderdag want dan ging de school uit om 5 over 1. En ik moest van de Wulfinghstraat rennen naar de Burenstraat waar de schoolbus was en die schoolbus vertrok om kwart over 1! Ik haalde het hoor.

Vorming

Ik kan me nog goed heugen: ik moest een opstel maken of schrijven en ik dacht dat ik een mooi verhaal had. Uiteindelijk kreeg ik een onvoldoende. Ik dacht dat ik goed Nederlands kon schrijven maar als je keek naar de correcties dan zag je dat Nederlands een vrij complexe taal is. Engels is eenvoudiger. Maar Nederlands werd gewoon in je gestampt. Nogmaals, dat heeft me gevormd.

Ik ben geslaagd en ben een jaartje gegaan naar het IMEAO. Maar dat beviel me niet, want ik moest reizen van Bernharddorp naar Paramaribo en dan moest ik een PG bus pakken naar Geyersvlijt. Dat heb ik een jaar gedaan en na dat jaar ging ik Lyceum 2 bezoeken.

Het Lyceum heb ik met succes doorlopen. Het was bijzonder voor mij om niet meer op een jongensschool te zitten. Ik zat ineens met 18 meisjes en 6 jongens in een klaslokaal. Je moet nagaan vier jaren lang heb je alleen met 25 of 30 jongens gezeten in één klas, dat was dus een hele andere wereld...

Onderhandelen

Ik heb mijn middelbare school afgerond, het VWO. Daarna ben ik gaan werken als verzekeringsagent en vervolgens een sales functie bij een retail bedrijf. In het jaar 2000 werkte ik als night front officer bij Hotel Torarica en doordat ik veel geconfronteerd werd met klachten van gasten ben ik gaan lezen en heb ik mij verdiept in een boek dat heet Excellent Onderhandelen.

Ik heb dat boek vaker gelezen over en weer. Hoe ga je om met, hoe sta je in elk verhaal, want uiteindelijk gaat het erom dat je een dienst verleent. Vanuit jouw perceptie of vanuit jouw referentie kan het lijken of je neemt aan dat je dienstverlening goed is. Maar niets is minder waar. Wat je belooft moet je waarmaken. En als die twee zaken niet aansluiten op elkaar dan ga je te maken hebben met klachten. En hoe handel je die af? Waar ga je op zoek naar de oorzaak? Daar komt een stukje mensenkennis bij kijken. Hoe stelt de persoon zich op? Dat heeft me ook gevormd want ik ben me mede hierdoor gaan verdiepen in het gedrag van de mens.

Op een avond tijdens de nachtdienst zag een directielid het boek Excellent Onderhandelen liggen en vroeg zich af of het van een gast was. Ik heb toen uitgelegd dat ik zelf dat boek bestudeerde en waarom ik dat deed. Dit heeft ervoor gezorgd dat ik werd bevorderd tot Reservation Supervisor.

Tijdens mijn loopbaan bij Torarica (waaronder Operations Manager van Royal Torarica) ben ik in 2011 gestart met mijn bacheloropleiding Management, Economie en Recht. In 2018 ben ik gestopt bij Torarica en heb ik mijn eigen bedrijf opgezet. Ondertussen plant ik samen met m'n familie ook ananas te Casipora. Mijn functie als minister is tijdelijk.

Verscheidenheid in eenheid

In deze rol als minister is het doel voor mij heel erg belangrijk, we zitten in een moeilijke situatie. We moeten vooruitgang brengen. En dan gaat het niet meer om mij. Het gaat om wat we hebben beloofd aan de samenleving. Namelijk dat we verandering, positieve verandering, gaan brengen. Dat iedereen er beter van wordt. Het is niet makkelijk...

Je start vanuit een positie waarbij het ministerie opgedeeld was, een deel was bij HI &T toen en OW T&C. Na het fysiek samenvoegen moet je nog gaan bouwen aan een goed team. Daarbij zijn de doelen bepalend.

Als Surinamers moeten we zaken anders gaan aanpakken en zeker voor de jeugd. Ik zeg, "ik ben Surinamer op de eerste plaats en daarna pas van Inheemse komaf". Niet omgekeerd. Dat is een mindshift die voor iedereen moet gaan gelden om de eenheid die we propageren ook op een correcte manier invulling te geven. Ik hou van uitdagingen dus ik maak ook gebruik van deze gelegenheid. Want veelal is het zo dat men zegt: het is eenheid in verscheidenheid. Maar ik denk dat het gewoon een slogan is die men roept en niet bij stilstaat. Ik keer het om: het is verscheidenheid in eenheid.

Toeschouwer of deelnemer?

Vice-president Ronnie Brunswijk heeft mij op de meest respectvolle manier benaderd. Hij heeft me gezegd dat we dit land moeten gaan opbouwen en dat ik capabel ben om daaraan bij te dragen. Dat is zijn benadering geweest om de handen in elkaar te slaan om deze stap te maken. Het heeft me twee weken de tijd gekost want ik moest het ook aan mijn gezin voorleggen. Mijn zoons hebben me kritische vragen gesteld of ik het wel aan ga kunnen. Of het mijn ambitie was. Wat doorslaggevend was is mijn persoonlijke instelling. Blijf je die toeschouwer in het leven of ben je de deelnemer?

De jeugd wil ik dat wel meegeven. Begin die keus voor jezelf te maken. Willen we dit land opbouwen moeten we geen toeschouwer zijn. We moeten niet schreeuwen wat niet goed gaat of wat anders kan terwijl we onderwijl niks doen, maar

laten we vooral ook onze bijdrage leveren hoe minimaal dan ook. Ik voel me als Minister vereerd om het land te mogen dienen.

Dit is één van de redenen dat ik deze rol heb aanvaard. We moeten het licht, al is het een stip op de horizon, alvast laten schijnen voor de jongeren. Hoe gaan we dat doen? Door, althans ik praat nu vanuit echt mezelf, geen onnodige beloftes te doen. We moeten werken, we moeten een goede basis leggen. U zult ook merken dat ik veelal vanuit een basis werk. Ik wil niet zomaar iets zeggen of iets beloven. Ik ga het concreter maken voor u. We hebben recent een bezoek gebracht, samen met de directeur van Havenbeheer, aan de haven van Antwerpen. Dan zie je dat we dus als Suriname nog veel te doen hebben. Er zijn heel veel kansen, opportuniteiten, en ik zie ze. Ik wil graag ook met de jeugd delen welke die zijn. Wij als regering of als overheid moeten de jeugd kunnen vertellen waarin kan je je gaan verdiepen of specialiseren. We hebben bijvoorbeeld weinig luchtvaartjuristen in dit land. We hebben ook weinig maritieme juristen. Terwijl de offshore business, de oil and gas sector al gaande is. We praten over shorebased en we hebben nog niet alle know how. We zouden dus op dit moment moeten gaan investeren in de jongeren. We moeten kijken naar de totale keten. En daarin, daar moeten we het licht laten schijnen voor de jeugd, voor degenen die pas zijn afgestudeerd. Je hoeft niet speciaal te gaan zitten in oil and gas maar je kan je ook richten op de haven. Ik kom net terug van mijn reis uit Antwerpen en ik ben blij dat ik die ervaring hebben mogen meekrijgen en de kennis kan meenemen.

Degene die in de Port of Antwerpen aan top zitten, de professionals daar, zijn, schrik niet, tussen de 27 en de 40 jaar. Waarom zouden we dat niet hier willen of kunnen creëren voor onze jeugd. De studies om die know how op te doen hebben we nu niet hier maar als je weggaat om te studeren in het buitenland moet je een goede baan kunnen hebben hier in jouw studierichting.

Ik wil eindigen met gunnen. Ik gun de jeugd een betere toekomst en dat is waarom ik hier zit in mijn huidige func-

tie. De jeugd moet weten dat je moet investeren in jezelf. Ik maak hier minimaal 14 uren per dag. Ik loop er niet mee te koop, maar een basis bouwen doe je soms ook in alle stilte en aan mijn basis ga ik reeds excelleren. En dat is wat ze nu ook moeten meekrijgen. Na de school. "Ik ben ready voor de arbeidsmarkt". Denk niet dat jouw diploma alleen het bewijs is. Want een diploma is het bewijs dat je iets hebt geleerd. Het is niet het bewijs dat je het kan. Daarom zeg ik investeer in jezelf, je attitude voor de arbeidsmarkt. Al heb je je Bachelor of je Master. Ik gaf daarom het voorbeeld mee wat ik tijdens mijn nachtdiensten deed. Zelf boeken gaan lezen. Als je een bepaalde ambitie hebt ga je zelf op zoek naar informatie. En oplossingen. En daar heeft elk bedrijf of elke organisatie voordeel aan. Ze zien en ervaren jouw toegevoegde waarde. Het gunnen heeft te maken met mensen de kans geven, omdat je waarde in hen ziet. Ik heb dat regelmatig gedaan en in bepaalde gevallen heeft men ook getwijfeld aan mijn keuzes. "Ja maar die persoon is pas 21 of 23 jaar, heeft hij/zij de competenties al? Ik zei dan altijd, misschien heeft de persoon de ervaring nog niet, maar dan moeten we de persoon gaan vormen.

Ook op het ministerie zeg ik aan iedereen: "Mijn rol is tijdelijk". Ik weet dat mijn ministerschap ergens zal eindigen. Ik werk ernaartoe dat ik een goede basis zal achterlaten. Ik zeg aan de directeuren, zorg ervoor dat je een zodanige job achterlaat dat elke minister die na mij komt zegt, "Ik ga dit team behouden".

Maar dat hangt niet van mij alleen af, het is een samenspel. De visie die we bij het ministerie aan het ontwikkelen zijn, moet je gaan dragen. Je moet het operationaliseren. Je moet niet gewoon belijden als een predikant van ja dit gaan we doen. Nee, je moet het ook in de uitvoering laten zien.

Dus mijn boodschap aan de young professionals. Jullie staan er niet alleen voor. We zitten nu in een periode waar we uit een dal moeten komen maar geef ons ook die ondersteuning, die oprechte ondersteuning aan elke organisatie waar je in mag stappen. Wees niet de uitdaging voor de mensen, wees wel een deel van de oplossing. Want dat is waar bedrijven en

organisaties naar op zoek zijn. Je gaat ook een deel van de oplossing zijn wanneer je je attitude, je kennis en vaardigheden goed bij elkaar samengevoegd en dit binnen de organisatie laat zien door je daden en door in je uitvoering te gaan excelleren. Wees je ervan bewust dat je niet alleen werkt voor je eigen toekomst maar voor de well-being van de totale omgeving. Als iedereen die instelling gaat kweken of gaat voeden denk ik wel dat we een flink stapje verder zijn.

Mijn beste tips

Weet heel vroeg wat je wilt in het leven. Begin dat voor jezelf te definiëren want veelal is dat ook een vraag die niet wordt meegegeven. Ik vraag vaak aan mijn zoons, wat wil je worden? Vanuit je gevoel kan je iets willen worden maar je kan het nog niet of je ziet obstakels maar jij moet weten hoe je je obstakels overwint. En het is one step at the time. "There is no elevator to the top. You have to use the stairs!"

Ik denk dat de jeugd ook moet gaan beslissen of voor zichzelf nagaan: door wie laat ik me beïnvloeden. Het is heel belangrijk tegenwoordig. We hebben social media en zo voorts. De digitale wereld is iedereen zwaar aan het beïnvloeden. Jij moet ook weten wat je allemaal kan en hoe je je talenten gaat benutten.

Weet wat je wilt en weet ook waar je staat. Ik sta nu hier en ik wil naar punt B. Wat moet ik allemaal ondernemen, welke stappen moet ik nemen om te komen waar ik wil zijn?

Je attitude, dat is ook bepalend. Vooral bij een sollicitatiegesprek. Wanneer ik sollicitatiegesprekken afneem, duren deze niet lang, maximaal een kwartier. Ik hoef alleen een aantal vragen te stellen en weet al wie ik tegenover me heb zitten. Ik observeer heel goed dus dat gaat me ook makkelijk af.

Laat je niet alleen leiden door het materiële. Doe kennis op. Denk niet alleen aan het materiële van: ik moet een laptop

hebben of ik moet een smartphone hebben maar help ook, zoek een goede bijbaan die ook kan bijdragen aan jouw vorming. Je ziet in de westerse wereld heel vroeg dat de jeugd zoekt naar een bijbaan om de minimale zaken voor zichzelf te kunnen aanschaffen. En daar moeten we met zijn allen onze jeugd voor gaan klaarstomen. Wij moeten de mogelijkheden gaan creëren zodat de jeugd dat kan gaan invullen. Maar laten ze ook investeren in hun know how. Dat is wat ik wil, wat ik propageer.

